

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A. M. - K. M., V.**, IČO: X., zast. Mgr. M. M., advokátkou so sídlom Z., proti žalovanému: **H. D., R.**, IČO: X., zast. JUDr. Z. H., advokátkou so sídlom M., **o zaplatenie 995,82 Eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 15 Cb/140/2001, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Cob/28/2012-515 z 20. marca 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 20. marca 2013 č. k. 3 Cob/28/2012-515 v napadnutej časti, ktorou bolo uložené žalovanému zaplatiť žalobcovi 995,82 Eur a úrok z omeškania vo výške 18,15% p. a. zo sumy 995,82 Eur od 3. novembra 2000 do zaplatenia **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** v zrušujúcej časti na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom z 29. júna 2006, č. k. 15 Cb/140/2001-302 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 15 Cb/140/2001-343 z 11. februára 2008 a opravným uznesením z 24. februára 2012, č. k. 15 Cb/140/2001-482 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2 479,20 Sk s 13% úrokom z omeškania od 3. novembra 2000 do zaplatenia, 13% úrokom z omeškania zo sumy 40 000,-- Sk od 3. novembra 2000 do 8. decembra 2000, 13% úrokom z omeškania zo sumy 60 000,-- Sk od 3. novembra 2000 do 11. decembra 2000. Žalobu žalobcu do výšky 27 520,80 Sk a do výšky 7% úroku z omeškania zo sumy 38 900,-- Sk od 3. novembra 2000 do 30. novembra 2000, 7% úrokom z omeškania zo sumy 40 000,-- Sk od 3. novembra 2000 do 8. decembra 2000, 7% úrok z omeškania zo sumy 60 000,-- Sk od 3. novembra 2000 do 11. decembra 2000 zamietol. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 24 389,-- Sk a konanie, týkajúce sa zmluvnej pokuty, zastavil. Zároveň zaviazal žalobcu zaplatiť trovy štátu vo výške 11 410,-- Sk na účet OS Humenné.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol ho zmeniť a jeho žalobe vyhovieť, keďže súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní nezobral do úvahy námietky vyslovené proti tzv. reklamácií žalovaného. Vady, ktoré žalovaný namietal v tomto konkrétnom prípade, sú vadami zjavnými a žalovaný ako kupujúci ich mal a mohol zistiť pri prehliadke vykonanej pri prevzatí tovaru

(odrazené hrany a praskliny výrobkov). V tejto dobe však kupujúci žiadne vady tovaru nenamietal, a to ani v dobe zodpovedajúcej termínu bez zbytočného odkladu. Tým si nesplnil svoju povinnosť oznámiť vady tovaru včas, čo mu vyplýva z Obchodného zákonníka a na toto poukazuje žalobca. Žalovaný vady diela prvý raz spomenul až 1. decembra 2000. Uvedený list žalovaného nemožno považovať za platnú reklamáciu pre nezrozumiteľnosť (označenie s číselným kódom krycích dosiek chýba). Žalovaný vyčíslil škodu vo výške 27 520,80 Sk, pričom táto je vyššia, ako bola kúpna cena nových výrobkov. Znalci v znaleckých posudkoch uviedli, že žalovaný s výrobkami zle manipuloval a vzhľadom na časový odstup nie je možné jednoznačne určiť príčinu vzniku väd na výrobkoch označených žalovaným ako reklamované. Žalobca reklamáciu žalovaného neuznal a neuznáva.

Žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa, nesúhlasil s dôvodmi žalobcu, uvedenými v jeho odvolaní.

Krajský súd v Prešove na základe skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa a na základe dokazovania vykonaného odvolacím súdom dospel k názoru, že v predmetnej veci sú dané podmienky pre zmenu napadnutého rozsudku podľa ust. § 220 O. s. p. Odvolací súd preto rozsudkom č. k.: 3 Cob/28/2012-515 z 20. marca 2013 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom a opravným uznesením v jeho napadnutej časti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 995,82 Eur s úrokom z omeškania vo výške 18,15% p. a. zo sumy 1 291,24 Eur od 3. novembra 2000 do 30. novembra 2000, zo sumy 1 327,76 Eur od 3. novembra 2000 do 8. decembra 2000, zo sumy 1 991,63 Eur od 3. novembra 2000 o 11. decembra 2000 a zo sumy 995,82 Eur od 3. novembra 2000 do zaplataenia s tým, že v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov odvolací súd nepriznal náhradu trov konania a zároveň odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o trovách štátu tak, že žalobca je povinný zaplatiť 700,27 Eur a žalovaný 596,54 Eur na účet OS Humenné.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, a to proti prvému výroku rozsudku odvolacieho súdu, a to tej časti, v ktorej súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 913,53 Eur a úrok z omeškania vo výške 18,15% p. a. zo sumy 995,82 Eur od 3. novembra 2000 do zaplataenia v stanovenej lehote. Žalovaný podal dovolanie z dôvodu, že v konaní došlo k vadám podľa § 237 písm. d/ O. s. p. a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Prekážku právoplatne rozhodnutej veci vidí dovolateľ v tom, že z dovolaním napadnutej časti prvého výroku rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolací súd pri rozhodovaní o veci opomenul, že doplňujúci rozsudok súdu prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu čo do zaplataenia 20% úroku z omeškania ročne zo sumy 913,53 Eur od 3. novembra 2000 do zaplataenia a čo do zaplataenia

7% úroku z omeškania ročne zo sumy 82,29 Eur od 3. novembra 2000 do zaplataenia, pričom doplnujúci rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť 1. marca 2008 a rozhodol aj o tejto časti už právoplatného nároku žalobcu. Odvolací súd nemohol priznať žalobcovi úrok z omeškania vo výške 18,15% zo sumy 913,53 Eur od 3. novembra 2000 do zaplataenia a úrok z omeškania vyšší ako 11,15% p. a. zo sumy 82,29 Eur od 3. novembra 2000 do zaplataenia z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci.

Odvolací súd, ktorý zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, pre takúto zmenu nemal relevantné dôkazy. Dovolateľ ďalej uviedol, že závery odvolacieho súdu nevyplývajú a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a nevyplývajú ani zo znaleckých posudkov.

Žalovaný preto navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti a v rozsahu zrušenia vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobca sa písomne k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote v súlade s ust. § 240 ods. 1 O. s. p. a má náležitosti vyžadované § 241 O. s. p. Dovolací súd skôr ako pristúpil k vecnému prejednávaniu dovolania skúmal, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovoláním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a preto dovolací súd skúmal, či prípustnosť dovolania nie je daná podľa ust. § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.

Podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O. s. p.).

Žaloba žalobcu o zaplataenie 30 000,-- Sk s prísl. napadla na súde prvého stupňa 19. marca 2001. Minimálna mzda v roku 2001 bola 4 920,-- Sk (163,31 Eur). Keďže ide o obchodnú vec, desaťnásobok minimálnej mzdy je 49 200,-- Sk (163,31 Eur).

Dovolací súd s poukazom na ust. § 238 ods. 5 O. s. p. preto konštatoval, že prípustnosť dovolania v predmetnej veci nie je daná podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p., keďže žaloba žalobcu na peňažné plnenie neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, ktorá bola v roku 2001.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. preto možno podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. však nie je daná tvrdením dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád v tomto ustanovení uvedenu, ale je prípustné len vtedy, ak rozhodnutie skutočne niektorou taxatívne uvedenou vadou trpí.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z vád uvedenou v § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale z úradnej povinnosti zisťuje jej existenciu bez zreteľa na to, či dovolateľ existenciu vady tvrdil alebo netvrdil.

Dovolací súd preto skúmal, či v konaní na odvolacom súde nedošlo k niektorej z vád uvedených v § 237 O. s. p. Rovnako skúmal, či rozhodnutie – rozsudok odvolacieho súdu netrpí vadou taxatívne vymenovanou v § 237 O. s. p. a dospel k názoru, že rozhodnutie odvolacieho súdu v časti napadnutej dovolaním v kontexte jeho odôvodnenia trpí nepreskúmateľnosťou. Povinnosťou súdu je odôvodniť rozhodnutie spôsobom uvedeným v § 157 ods. 2 O. s. p. Ide o jeden z princípov riadneho a spravodlivého súdneho procesu vyplývajúceho z čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, čl.6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania, okrem odopretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia právom predvídateľným spôsobom, odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti

rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, teda sa mu odníme možnosť konať pred súdom.

Dovolací súd je názoru, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p., nakoľko z odôvodnenia tohto rozhodnutia nie je zrejmé, ako sa dovolací súd vysporiadal s rozsudkom súdu prvého stupňa, odvolaním žalobcu a doplňujúcim rozsudkom prvostupňového súdu, keďže pre doplňujúci rozsudok platia obdobne ustanovenia o rozsudku, t. j. či považoval odvolanie žalobcu za taký právny úkon, ktorý postihoval aj doplňujúci rozsudok, alebo nie a prečo.

Dovolací súd preto rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti podľa ust. § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a v zrušujúcej časti ho vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Úlohou odvolacieho súdu bude, aby odôvodnil svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a rozhodol aj o trovách dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté dovolacím senátom Najvyššieho súdu jednohlasne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. júna 2013

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová